

عنوان مقاله:

اهمیت سفال در شناخت تمدن کهن ایرانی، سفال پیش از تاریخ ایران

محل انتشار:

همایش ملی باستان شناسی و هنر سفال و سفالگری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مریم متفکرآزاد

خلاصه مقاله:

هنر در ادوار مختلف نشانگر رشد عقلی و اجتماعی بشر می باشد. یکی از هنرهای مهم بشری که گویای نحوه زندگی مردمان بوده، سفالگری است. سفال از جمله اولین هنرهای بشری بوده که به اقتضای نیاز بشر دوران نوسنگی بوجود آمد و در بعدها تحول یافت. به عبارتی از جمله روش هایی که باستان شناسان در تمامی ادوار و در نواحی مختلف برای شناخت و معرفی دوره های تاریخی بهره می برند، نوع سفالینه ها و تنوع نقوش و کاربرد آنها می باشد. سرزمین ایران نیز از جمله اولین و مهمترین مراکز تولید ظروف سفالی متنوع می باشد. در این مطالعه به اهمیت سفال و سفالگری در شناخت ادوار تاریخی ایران پرداخته و به معرفی مناطق تاریخی با توجه به سفالینه های آن دوران میپردازیم. در این راستا با هدف معرفی و شناخت تنوع سفالینه های دوران پیش از تاریخ ایران در پی پاسخ به این سئوالات هستیم که هنر سفالگری چه نقشی در روند شناسایی هنر و به ویژه هنر ایرانی داشته است شروع سفالگری در ایران از کدام دوران و مناطق باستانی بوده است دوران نوسنگی به دو دوره قبل از سفال و با سفال تقسیم میشود. در دوره نوسنگی ذخیره کردن مواد مصرفی در سفالینه و ظروف سفالی اهمیت داشته است. مرحله اولیه ساخت و استفاده از ظروف سفالین در ایران را می توان بین 5800-6300 ق.م بیان نمود. در این دوران (نوسنگی) ظروف سفالین در بیشتر مناطق فلات ایران از جمله در تپه گوران لرستان، تپه سراب، گنج دره تپه، و تپه جارمو(زاگرس مرکزی)، علی کش و... وجود داشته است. با توجه به شواهد نمونه های اولیه سفالها، کاسه های ساده سفالی بوده اند.

کلمات کلیدی:

ایران، سفال، نوسنگی، تپه های باستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/731631>

